

תת"ע 4266/02 - לוי גלעד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

תת"ע 4266-02-19 מדינת ישראל נ' לוי גלעד
תיק חיצוני: 10251296728

בפני כבוד השופטת עידית פלא
מבקש לוי גלעד
נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 18.3.19.

כנגד המבוקש הוגש ביום 11.2.19 כתוב אישום המיחס לו עבירה של נהיגה ברכב בזמן שהופעלה בו תצוגה הנראית מושבב הנהג בנגד לתקנה 28א לתקנות התעבורה.

הזמןה לדין נמסרה לו עם מסירת הדוח, וישיבת הקראה נקבעה ליום 18.3.19, אך המבוקש לא התיעץ לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון ל Penis כספי 1,000 ש"ח.

בבקשה מיום 27.3.19 טען הנאשם, כי בתום לב ובלוי משים טעה ורשם ביום שתאריך המשפט הוא 18.4 במקום 18.3; וטען כי לדעתו הדוח ממש לא היה מוצדק ולא מגיע לו עונש.

המשיבה התנגדה לבקשתו וטענה, כי על פי ההחלטה אי התיעצות לדין בשל שכחה אינו טעם המצדיק את ביטול פסק הדין; וכי אין די באמירה סתמית והմבוקש אינו מפורט מדו"ח אינו מוצדק.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יערת לבקשתו לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ו שקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

בפתח הדברים יאמר, כי המבקש לא טרח לבסס כל תשתיית עובדתית שלן יסודה ניתן לקיים את הדיון בעניינו, שעה שלא צירף כנדרש תצהיר עורך דין התומך בבקשתו ומהוות את העובדות שבבסיס התביעה, ודי בכך כדי לדחות את התביעה, בהעדר תשתיית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. ראה רע"פ 01/0142 9142 איטליה נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793, ורע"פ 2474/18 **ויאל גולדברג, עו"ד נ' מדינת ישראל** [26.7.18].

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את התביעה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

באשר לעילת הביטול שעוניינה סיבה מוצדקתiae התייבות

"הפסיקה הנוגגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין מסוים "סיבה מוצדקתiae התייבות" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייבות הדיון מושום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזמן לדין עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונוכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דוחיה של הדיון מראש - לא נמצאו סיבות מוצדקות לביטול." רע"פ 18/1911 **עמי ניש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 27.05.2018).

המבקש לא הציג עילה טובהiae התייבות.

על פי הפסיקה, שכחה או בלבול בנוגע למועד הדיון אינה מהוות סיבה מספקת הצדיקה את ביטול פסק הדיון. (reau 8427/14 **סאלם**). בית המשפט העליון הביע עמדה ברורה וקבוע לא אחת, כי טעות מרידית או בלבול אינה עילה לביטול פסק דין. ראה: רע"פ 9142/01 סורניה איטליה נ' מ"י, **2.10.03**, רע"פ 2673/11 מיטל זימנר נ' מ"י, **12.4.11**, רע"פ 1644/12 זiad מחאגנה נ' מ"י, **7.3.12**. רע"פ 09/5146 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.07.2009. אך גם טענה בדבר טעות ברישום מועד הדיון ביום איננה מהוות סיבה מוצדקתiae התייבות, גם אם נטען שאדם אחר ביצע את העבירה (reau"פ 14/1446 אסדי ריאד נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 26.03.2014)).

באשר לעילת הביטול שעוניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלאה בתשתיית ראייתית בעלת משקל המצביע על פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה (reau"פ 2474/18 **ויאל גולדברג**).

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכך להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתיית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, כלל, לבטלו של פסק הדיון, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טעنتهו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאלי של ממש לשינוי התוצאה" (reau"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנובו, 25.03.2018)).

בעניינו, המבקש לא פירט את הנימוקים התומכים בטענתו כי "הדו"ח ממש לא היה מוצדק"; ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה.

לא נעלמה מעני העובדה כי מדובר בבקשת שהוגשה אף מספר ימים לאחר שניתן פסק הדין בהיעדר, אף יפים לעניינו דברי בית המשפט בר"ע 418/85 **פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל**, לט(3) (1985) 279: "משמעותו הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכר ההזדמנות הנאותה שייהי לו, בדברי הסניגור המלומד, יומו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט, אין לו אלא להlain על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הנסיבות של חור תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אין יכולות לאמץ מתכונת, הנונצנת גושפנקה עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם העיקרי, וכי לא יתרחח או יתרחב הנוגג של דחיתות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעmis על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי שכח ישא בתוצאות שיכחוו, ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללקט עקב מצד אגדול אחריו מידת תשומת הלב, אותה מוקן פלוני לגיס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו".

בנסיבות אלה, הבקשת נדחת.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ט, 17 אפריל 2019, בהיעדר
הצדדים.